

de forskjellige Forhold fra et upartist Standpunkt og derefter lempe sin Afgjørelse, saaledes at den kan nærme sig Retfærdighed for begge Parter.

Bloch: Ved Lovforslagets anden Behandling forbeholdt jeg mig nærmere at udtale mig om de Grunde, der maatte bevæge mig til at stemme mod dets Vedtagelse, skjøndt jeg erkjendte, at Almeenvellet krævede Fæstevæsenets Ophør. Da denne min Stilling til Sagen tillige indeholder Grunden til, at jeg maa stemme for den foreslaæede motiverede Dagsorden, har jeg troet, at jeg nu betimelig kunde fremkomme med, hvad jeg havde at fremføre. Jeg skal ikke gaae ind paa Lovforslagets Indhold og de mere eller mindre væsentlige Punkter, jeg maatte erklære mig imod; jeg skal indskrænke mig til at udtale Grundene, hvorfor jeg nu maa stemme for den motiverede Dagsorden og, hvis denne ikke maatte blive vedtaget, mod selve Lovforslaget. Det er blevet sagt, at det vilde være stødende for Landsthinget at affærdige denne Sag med en motiveret Dagsorden; jeg troer tværtimod, at det vilde være stødende for Landsthinget at vedtage et saadant, et saa omfattende og i saa store Interesser dybt indgribende Lovforslag efter den Behandling, det hidtil har fundet her i Thinget. Der har ikke her været nedsat noget Udvalg i denne Sag, og det skjøndt den, som allerede tilstrækkeligt fremhævet af andre Medlemmer her i Salen, i den Form, hvori den nu foreligger, er ny i dette Thing, og det vil dog ingenlunde kunne siges, at den Behandling, den har faaet her i Salen, har været udtømmende og afgjørende. Det forekommer mig derfor, at det vilde være uforvarseligt for Landsthinget at vedtage et saadant Lovforslag efter en saadan Behandling, — at det vilde være lige lidt svarende til Sagens Bigtighed og Landsthingets Værdighed. En anden Grund finder jeg i den hele Situation, som den klart er skildret af tre ærede Medlemmer af Thinget ved Sagens tidligere Behandling. Jeg beklager, at Regjeringen ikke har kunnet indtage en anden Stilling til denne Sag; men jeg anerkjender de store Vanskeligheder, der for Eiden vistnok stille sig i veien

derfor. Jeg troer dog, at Regjeringen alligevel kunde have udtalt sin Erkjendelse af Bigtigheden og Nødvendigheden af den tilsigtede Ordning, Erkjendelsen af, at den deri faae et Krav af Almeenvellet. Da Regjeringen imidlertid ikke har meent at kunne gjøre det, skal jeg vel vogte mig for at foranledige, at den skal komme til at indtage en bestemtere Stilling til Sagen i den modsatte Retning; jeg skal vel vogte mig for at bidrage til, at det i Udsigt stillede kongelige Beto skal komme til Ansvar. Thi vel vilde et saadant Beto i sig selv kun indeholde dette, at Regjeringen ikke for Eiden kunde gaae ind paa det foreliggende Lovforslag; men det vilde dog meget let blive opfattet som et sikkert Tegn paa, at Regjeringen i det Hele var imod Sagens Ordning ved Lovgivningen, og dette troer jeg vilde være i høi Grad skadeligt for Sagens Fremme ad Frivillighedens Vej, hvorom jeg ingenlunde har opgivet Haabet.

Jeg ønsker derfor, at der skal gives Regjeringen Tid. Og jeg ønsker ligeledes, at der skal gives Godseierne Tid til at betænke sig. De have for en stor Deel indtaget en uventet Holdning i denne Sag, en truende og udfordrende Holdning, utilbørlig imod Folket og utilbørlig imod Rigsdagen. Da jeg ifjor stemte for den motiverede Dagsorden, som blev vedtaget her og ligeledes i det andet Thing, nærede jeg det Haab, at Godseierne deri vilde see et Tilbud, et Forslag som Grundlag for videre Forhandling. Dette Haab er, som bekendt, fuldstændig blevet skuffet; men jeg skal ikke derfor ønske at haste med Sagen; ja, jeg skal just derfor ikke ønske, at der hastes med den. Jeg ønsker, at der skal gives Godseierne den fornødne Tidsfrist til at indtage en anden Stilling til Sagen, og jeg troer ikke, at det vil være en spildt Tid, men at den vil blive rig paa gavnlige Birkninger. Jeg nærer det Haab, at Fædrenes Adel og patriotiske Sindslag vil komme til at røre sig hos adskillige Godseiere og siige dem, hvad de bør, og hvad de uden Tab og Skade kunne gjøre til Borgerfamsfundets No og Fædrelandets Vel; og jeg haaber da sikkert, at Regjeringen vil finde sig bedre beredt og mere styrket til i rette Tid og paa rette Maade at tage Sagen